

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมป่าไม้ สำนักบริหารกลาง โทร. ๐ ๒๕๖๑ ๔๒๙๒-๓ ต่อ ๕๖๐๐

ที่ ทส.๑๖๐๑.๖/ว ๕ ๘ ๓ ๘ วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง การรายงานการลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลว่ามีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ

เรียน รองอธิบดีกรมป่าไม้ทุกท่าน

ผู้ตรวจราชการกรมป่าไม้ทุกท่าน

ผู้อำนวยการสำนักทุกสำนัก

ผู้อำนวยการกองการอนุญาต

ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑-๑๓

ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้สาขาทุกสาขา

ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ผู้อำนวยการกลุ่มนิติการ

ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

ผู้อำนวยการกลุ่มตรวจสอบภายใน

ผู้อำนวยการกลุ่มงานจริยธรรม

กรมป่าไม้ ขอส่งสำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เรื่อง การรายงานการลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลว่ามีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ มาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติ ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่ <http://www.forest.go.th/discipline> หัวข้อ หนังสือเวียนส่วนเสริมสร้างวินัย

(นายณรินทร์ ประพานชัย)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมป่าไม้

ส่วนเสริมสร้างวินัย
รับที่ 395
วันที่ ๔ ก.พ. ๒๕๖๕
เวลา

ห้องผู้ตรวจราชการกรม
(นายรัชชัยย์ สัตตกรุด)
รับที่ ๗๐๗ จ.ก.พ. ร.๖๒
วันที่ ๒๑ ก.พ. ๒๕๖๕
เวลา
สำนักงาน ก.พ.

กพ. ๖๒
๑๘ ก.พ. ๒๕๖๕
๑๕.๕๒
เวลา

ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง การรายงานการลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลว่ามีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติดังกล่าว
เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๕๔๒/๒๕๖๔

ด้วยมีสำเนาการรายงานการลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลว่ามีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติดังกล่าว ก.พ. ซึ่ง ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า มีประเด็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจของ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. ในการพิจารณาเรื่องดังกล่าว จึงได้หารือไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้มีความเห็นตามบันทึกเรื่องเสร็จที่ ๑๕๔๒/๒๕๖๔ เรื่อง การดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ สรุปความได้ว่า การสั่งลงโทษไล่ออกในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญร้ายแรงผิดปกตินั้น เป็นการใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ อันเป็นบทบัญญัติที่กำหนดวิธีการ หน้าที่ และอำนาจในการดำเนินการทางวินัยกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหาว่าร้ายแรงผิดปกติดังกล่าวเป็นการเฉพาะ ดังนั้น การสั่งลงโทษไล่ออกกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่าร้ายแรงผิดปกติดังกล่าว จึงมิใช่การสั่งลงโทษไล่ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. ย่อมไม่มีอำนาจในการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ถูกสั่งลงโทษจึงไม่อาจอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ซึ่งมีหน้าที่และอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ข้าราชการพลเรือนสามัญถูกสั่งลงโทษตามมาตรา ๓๑ (๒) ประกอบมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ การตรวจสอบการใช้ดุลพินิจในกรณีนี้หากจะพึงมีย่อมเป็นอำนาจของศาลหรือตามกลไกการตรวจสอบตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยพร้อมนี้

อนึ่ง เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคล ให้ส่วนราชการรายงานการสั่งลงโทษในกรณีดังกล่าวไปยังสำนักงาน ก.พ. ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

①

เรียน ท่าน อธิบดี

เพื่อโปรดพิจารณา พณฯ ส.ก. เวียง

(นายบรรณรักษ์ เสริมทอง)

ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง

๑๘ กพ ๒๕๖๕

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘ โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

④

ส่ง ส่วนเสริมสร้างวินัย

- รังสรรค์เพื่อทุกคน

(นายบรรณรักษ์ เสริมทอง)

ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง

ขอแสดงความนับถือ

(นายปิยวัฒน์ ศิวรักษ์)

เลขาธิการ ก.พ.

③

(นายสุรชัย อจลบุญ)

อธิบดีกรมป่าไม้

② รัชช - ๐๐๒ ส.ก. ม.๖๒

- เพื่อโปรดทราบ

เพื่อโปรดพิจารณา

ที่ ๑๕๖/๒๕๖๕

๑๕ กพ ๒๕๖๕

(นายรัชชัยย์ สัตตกรุด)

ผู้ตรวจราชการกรม

รักษาราชการแทนรองอธิบดีกรมป่าไม้

๒๒ ก.พ. ๒๕๖๕

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๖๑

สำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๑๑/๑๕๐ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติรายงานไปยัง ก.พ. เพื่อให้พิจารณาตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กรณีการลงโทษไล่ออกข้าราชการพลเรือนสามัญรายหนึ่งซึ่งเกษียณอายุราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ออกจากราชการ เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๓๓๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ มีมติว่าข้าราชการพลเรือนสามัญรายนี้ร้ายวณผิดปกติดังกล่าว มาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็นเป็น ๒ แนวทางดังนี้

แนวทางที่ ๑ เห็นว่า อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. จะมีอำนาจพิจารณาตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ก็ต่อเมื่อผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญเสร็จสิ้นแล้ว และรายงานผลไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี ซึ่งการพิจารณาโทษในกรณีนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลว่าข้าราชการพลเรือนสามัญร้ายวณผิดปกตินั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่ได้บัญญัติหลักเกณฑ์หรือวิธีการดำเนินการไว้ แต่คณะกรรมการกฤษฎีกาเคยให้ความเห็นในเรื่องเสร็จที่ ๑๐๑๐/๒๕๕๙ ว่า มาตรา ๘๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดวิธีการ หน้าที่ และอำนาจในการดำเนินการไว้ครบถ้วนแล้ว จึงเป็นเรื่องที่ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษไล่ออกตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามกระบวนการหรือขั้นตอนปกติที่มีกฎหมายกำหนดไว้ และปัจจุบันพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้นำหลักเกณฑ์การดำเนินการกรณีร้ายวณผิดปกติดังกล่าว มาตรา ๘๐ (๔) ดังกล่าวมาบัญญัติไว้ในส่วนที่ ๒ ของหมวด ๕ การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน โดยมาตรา ๑๒๒ บัญญัติในสาระสำคัญไม่แตกต่างจากเดิม เว้นแต่กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษไล่ออกเพียงสถานเดียว นอกจากนี้ มาตรา ๑๒๒ วรรคหกยังบัญญัติหลักเกณฑ์และวิธีการให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษไล่ออกโดยไม่ต้องสอบสวนหรือขอมติจากคณะรัฐมนตรี หรือความเห็นชอบจากองค์กรบริหารงานบุคคลไว้ด้วย ดังนั้น กรณีนี้ผู้บังคับบัญชาจึงสั่งลงโทษไล่ออกข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นี้ ออกจากราชการได้ตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยไม่ต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงซึ่งข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นี้สังกัดอยู่พิจารณา ตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ และไม่ถือเป็นการสั่งลงโทษทางวินัย

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ต้องรายงานให้ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. พิจารณาตรวจสอบ การดำเนินการทางวินัย ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ

แนวทางที่ ๒ เห็นว่า ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่องเสร็จที่ ๑๐๑๐/๒๕๕๔ เป็นการให้ความเห็นในส่วนอำนาจการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาเท่านั้น ไม่ได้หมายความว่ารวมถึง อำนาจการตรวจสอบของ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. ซึ่งเป็นองค์กรตรวจสอบการดำเนินการ ของผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ นอกจากนี้ การดำเนินการกรณีร้ายแรงผิดปกตินั้น มาตรา ๑๑๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้นำความในหมวด ๒ การไต่สวน มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวกำหนดระยะเวลาการไต่สวนไว้ หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเกินกว่าระยะเวลาที่กำหนด อาจส่งผลให้ผู้บังคับบัญชาไม่สามารถ สั่งลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญได้ อีกทั้งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดโทษไว้สองสถาน คือ ปลดออกหรือไล่ออก ส่วนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดโทษไว้สถานเดียว คือ ไล่ออก การใช้ดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาจึงอาจเกิด ความลักลั่น ดังนั้น จึงไม่ควรตัดอำนาจการตรวจสอบของ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ

ก.พ. จึงมีมติให้หารือต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็น ดังนี้

๑. อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ในการพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของการดำเนินการ และการใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาในการสั่งลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญ กรณีที่ส่วนราชการ รายงานการลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งชี้มูลว่าร้ายผิดปกติ ตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือไม่

๒. กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญร้ายผิดปกติ ตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยกำหนดให้ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งไล่ข้าราชการพลเรือนสามัญรายดังกล่าว ออกจากราชการ นั้น การลงโทษไล่ออกจากราชการดังกล่าวถือเป็นการลงโทษตามพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ หรือไม่ และกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นได้ออกจากราชการ ไปก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติชี้มูล การดำเนินการของผู้บังคับบัญชาจะต้องนำบทบัญญัติ ที่เกี่ยวข้อง เช่น มาตรา ๑๐๐ หรือมาตรา ๑๐๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ มาใช้พิจารณาด้วยหรือไม่

๓. เมื่อผู้บังคับบัญชามีคำสั่งไล่ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการตามที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลว่าร้ายผิดปกติ ตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ใดเป็นผู้มีอำนาจตรวจสอบ การใช้ดุลพินิจดังกล่าว หรือหากข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นไม่เห็นด้วยกับคำสั่งจะอุทธรณ์ ต่อองค์กรใด จะถือเป็นการอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือนฯ หรือไม่

ประเด็นที่หนึ่งและประเด็นที่สอง เห็นว่า มาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ให้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวงจึงผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่เพื่อพิจารณา เว้นแต่เป็นกรณีดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการต่างกระทรวงกัน หรือกรณีดำเนินการทางวินัยตามมติ อ.ก.พ. กระทรวง ตามมาตรา ๔๗ วรรคสอง ให้รายงาน ก.พ. และในกรณีที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม หากมีมติเป็นประการใดให้ผู้บังคับบัญชาสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. มีมติ แต่เมื่อการสั่งลงโทษไล่ออกในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่าข้าราชการพลเรือนสละอำนาจอิสระของตนนั้นเป็นการใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ในการนี้ที่ อ.อ.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. เห็นว่าการดำเนินการวิจัยเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม หากมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ปฏิบัติไปแจ้งไปตามที่ อ.อ.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. มีมติ

“มาตรา ๗๗ มายได้บังคับบรรดาสอง เจ้าราชกาพลเรือนสามผู้ใดจะหาตัวไม่ยอมมารับพระราชโองการปลดออกหรือไต่ถามความร้ายแรงแห่งคดี ขึ้นใหม่ขึ้นหาของซ่อนจนจะนำมาประกอบการพิจารณาปลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมีหนี้สินโดยลงต่ำกว่าปลดออก

ในกรณีที่เกิดคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๔๓
วรรคหนึ่ง หรือผู้มีอำนาจตามกฎหมาย ๔๔ เห็นว่าข้าราชการหรือสมาชิกอยู่ในข่ายที่ควรถูกพักการปฏิบัติ
ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรดาตามมาตรา ๔๗ แห่งร.ร.ให้ อ.ท. จันทัด อ.ท. กรม ส.อ. อ.ท. ท.ท. ท.ท. ซึ่งผู้ถูกกล่าวหา
สังกัดอยู่ แล้วแต่กรณี พิจารณา เมื่อ อ.ท. ดังกล่าวมีมติเป็นประโยชน์ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ
ตามมาตรา ๔๗ สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาแจ้งมีอำนาจสั่งบรรจตามมาตรา ๔๖ ไม่ใช่อำนาจตามมาตรา ๔๓
วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๕ ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๔๖ ระงับหรือยับยั้งไว้ก่อนจนกว่าจะมีการตาม
มาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๕

ผู้ปกครองโดยปกติชอบให้เด็กได้รับคำแนะนำว่า ควรเล่นกับเพื่อนที่มาจากโรงเรียน

ใน พ.ศ. ๒๕๒๒ ในกรณีที่มีการรวมรายการ ๒๒-๒๖ ไว้ด้วยกันและใช้ ๒๒-๒๖ เป็นคำให้ลงคำพิพากษาของรัฐจำเลย
 สืบปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน ข้อกล่าวหาต่อศาลอาญามาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒
 ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีมติ เพื่อให้มีผลเท่าที่กล่าวมาแต่เป็นการที่กล่าวถึงแล้ว เพราะเหตุที่คดีทุจริตและประพฤติมิชอบ
 เพื่อให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่จำเลยได้มาผิดกฎหมายของจำเลยคืนต่อไป แต่ไม่ให้ลงโทษในมาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔
 มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๒๒ และมาตรา ๑๒๓ แต่ให้บังคับใช้โดยอนุโลม

เป็นการมีอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบและสั่งการ ซึ่งประธานกรรมการเป็นคำร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อยกฟ้องให้พ้นจากตำแหน่งและปลดจากตำแหน่งต่อไป โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๐ มาใช้บังคับด้วยวิธีอเนกวิธี

(วัดหน้าถ้ำ)

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ อันเป็นบทบัญญัติที่กำหนดวิธีการ หน้าที่ และอำนาจในการดำเนินการทางวินัยกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหาว่าร้ายวญผิดปกติดำเนินการเฉพาะ ในวาระสามและวรรคหกแล้วว่า ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สรบและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ ของรัฐร้ายวญผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยข้อเท็จจริงโดยสรุป ไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่วินิจฉัยเพื่อสั่งลงโทษไล่ออกภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง โดยให้ถือว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่ และให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจ สั่งไล่ออกได้โดยไม่ต้องสอบสวนหรือขอมติจากคณะรัฐมนตรี หรือความเห็นชอบจากองค์กร บริหารงานบุคคล ดังนั้น การสั่งลงโทษไล่ออกกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่าร้ายวญผิดปกติ จึงมิใช่การสั่งลงโทษไล่ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ และ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. ย่อมไม่มีอำนาจในการตรวจสอบและวินิจฉัยกรณีการฟ้องร้องและเสนอแนะ ส.ค.พ. ในการสั่งลงโทษ ของผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๑๓๓^๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ

ประเด็นที่สาม เห็นว่า เมื่อได้กล่าวมาแล้วว่าการสั่งไล่ออกของผู้บังคับบัญชา กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่าร้ายวญผิดปกติ เป็นการใช้อำนาจตาม มาตราพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มิใช่การสั่งลงโทษ ไล่ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ จึงไม่ใช่การกระทำที่อ.ก.พ.ค. ซึ่งมีหน้าที่ และอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคุณธรรมที่ข้าราชการพลเรือนเสนอต่อผู้ถูกสั่งลงโทษตามมาตรา ๓๑ (๒)^๖

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๕)

ในกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยข้อเท็จจริงโดยสรุป ไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้ง โดยให้ถือว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่

ความในวรรคสามมิให้ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาการคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ ฝ่ายอัยการ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สรบและวินิจฉัยว่าร้ายวญผิดปกติแล้วจึงไปรายงานกรรมการ แจ้งไปยังประธานกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ป.ป.ช. กรรมการตุลาการศาลปกครอง และ/หรือประธานกรรมการ อัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาสั่งการในการถอดถอนว่าสมควรหรือไม่จึงเป็นการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาการคดีปกครองหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ ฝ่ายอัยการ แล้วแต่กรณี ต่อไป และในกรณีที่การสั่งไล่ออกตาม มาตรา ๓๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ นั้นเป็นการสั่งไล่ออกที่

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นสูง ผู้มีอำนาจสั่งไล่ออก ผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้ส่งคำวินิจฉัยเรื่อง คำสั่งลงโทษวินัยคดีทุจริตของผู้ถูกกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชาแห่ง เพื่อสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตาม มาตรา ๓๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ

ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาสั่งให้พ้นจาก ตำแหน่งตามวรรคนี้ มีอำนาจสั่งไล่ออกหรือย้ายโยกย้ายไม่ได้และไม่ให้โอนย้าย และเมื่อพ้นจากคณะรัฐมนตรี หรือความเห็นชอบของคณะกรรมการบุคคล

^๕ ราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ

^๖ การระบอกลา หรือการขอขมาลาโทษ

ประกอบกับมาตรา ๑๑๕^๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ เท่านั้น การตรวจสอบ
การใช้ดุลพินิจในกรณีนี้หากจะพึงมีข้อเป็นอำนาจของศาลหรือตามกลไกการตรวจสอบตามที่บัญญัติ
ไว้ในรัฐธรรมนูญ

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ธันวาคม ๒๕๖๔

มาตรา ๑๑๕ ผู้ใดถูกสั่งไล่ออกตามพระราชบัญญัติหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตาม
มาตรา ๑๑๐ (๑) (๓) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ผู้ซึ่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่า
ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.